

● โศกขวารถยื่นหนังสือ

ต่อมาเวลา 15.00 น. เมื่อคณะของ พล.ต.อ. เภา สารสิน ได้เดินทางกลับ ปรากฏว่ากลุ่มชาวบ้านที่ยังปักหลักนั่งรอจะยื่นหนังสือให้ ทามกลางอากาศที่ร้อนระอุ กระทั่งขบวนรถของ พล.ต.อ. เภา สารสิน ผ่านมาถึงกลุ่มชาวบ้านได้กระโดดเข้าไปขวางรถนำขบวนเพื่อให้ขบวนรถหยุดเพื่อยื่นหนังสือร้องเรียนขอความเป็นธรรม โดยมีชาวบ้านหลายคนได้ลงไปคุกเข่าหน้ารถ ไหว้วอนให้ พล.ต.อ. เภา สารสิน ลงจากรถมารับหนังสือ แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้พยายามกันกลุ่มชาวบ้านออกห่างจากรถ จากนั้นได้มีตัวแทนลงจากรถมารับหนังสือร้องเรียนจากชาวบ้าน จากนั้นจึงได้สลายตัวปล่อยให้ขบวนรถผ่านไปโดยไม่ได้มีเหตุการณ์รุนแรงแต่อย่างใด โดยชาวบ้านบอกว่าหากไม่ได้รับคำตอบที่พึงพอใจ ชาวบ้านก็ยืนยันว่าจะจับกลุ่มเรียกร้องต่อไป

● อธิการแจงเลือกความปลอดภัย

จากนั้นผู้สื่อข่าวได้สอบถามไปยัง รศ. ดร. วันชัย สิริชนะ อธิการบดีมหาวิทยาลัย ถึงกรณีเหตุการณ์ดังกล่าว ซึ่งได้รับคำชี้แจงจากอธิการบดีว่า ทางมหาวิทยาลัยยืนยันว่า อย่างไรก็ตามมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องดำเนินการตามโครงการของมหาวิทยาลัย เพื่อรองรับการเติบโตในอนาคตและลดอุบัติเหตุ ในจุดดังกล่าว เพราะปัจจุบันมหาวิทยาลัยปัจจุบันมีกว่า 3,000 คน ในอนาคตหากมีนักศึกษาเพิ่มมากขึ้น อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุมากขึ้น แล้วนักศึกษาเปรียบเสมือนลูกของเรา เราไม่อยากให้ลูกเราต้องเสี่ยงอันตราย จึงจำเป็นต้องป้องกันเสียแต่เนิ่นๆ โดยยอมเสียเวลาในการเดินทางอีกนิดหน่อย เมื่อเราตัดทางตรงทางแยกหน้าอาคารส่วนหน้าของมหาวิทยาลัย ก็จะมีความปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

โครงการดังกล่าวเชื่อว่าจะทำให้เปิดเส้น

ทาง เพียงแต่ไม่อยากให้มีหลายช่องทางจราจร จุดที่จุดก็จะทำที่กลับรถ ซึ่งการเดินทางชาวบ้านก็เข้าออกได้ไปไหนก็ได้ ไม่ได้ปิดการเดินทาง อีกอย่างชาวบ้านก็ไม่มีเวลาจำเป็นจะเข้ามาในมหาวิทยาลัยอยู่แล้ว แต่หากจะเข้ามา ก็เพียงแค่เสียเวลาขยับรถไปออกตรงทางแยกหน้าทางเข้ามหาวิทยาลัย แล้ววิ่งกลับมาในเส้นทางสายหลักของมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นระยะทางที่ไม่ไกลเพียงไม่กี่ร้อยเมตรเท่านั้น แต่มีความปลอดภัยกว่า ความสะดวกรวดเร็วกับความปลอดภัย ถ้าจะให้เลือกคนยืนยันว่าตนเลือกความปลอดภัยให้กับลูกหลานนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของตนดีที่สุด ที่ผ่านมาได้มีการเจรจากันหลายรอบแล้ว ซึ่งชาวบ้านก็ไม่ได้ฟังเหตุผล คิดจะเอาแต่ได้ฝ่ายเดียว หอพักนักศึกษาจะพักที่ไหนก็ได้ ไกลกว่านี้อีกเป็นกิโล 2 กิโลเมตร พวกเขาก็ยังไปพักกัน กับเพียงแค่ว่าหอพักในแถบนี้แล้วจะเข้ามหาวิทยาลัยก็อ้อมไปหน้าทางเข้าแล้ววิ่งในถนนสายหลักเข้ามหาวิทยาลัย เมื่อคำนวณแล้วมันก็ไม่ได้อีกกว่ากันเลย

เอกสารและข้อเรียกร้องต่างๆ ที่ชาวบ้านส่งมาคน ได้รับแล้ว แต่ยังไม่มีโอกาสคุยกับตัวแทนชาวบ้าน แต่ที่สุดแล้วอำนาจการตัดสินใจไม่ได้อยู่ที่อธิการบดีมหาวิทยาลัยแต่เป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัยที่จะตัดสินใจทั้งหมด

“ส่วนเรื่องรั้วที่จะสร้างนั้น จำเป็นต้องทำเดิมที่จะสร้างตรงขอบทางของมหาวิทยาลัย ซึ่งอยู่ติดที่ของชาวบ้าน แต่ก็จะอ้อมด้วยโดยร่นเข้ามาและยกถนนลูกรังให้สูงขึ้นกว่าที่ชาวบ้านใช้ทุกวันนี้ มหาวิทยาลัยสร้างเองทั้งหมด ทั้งๆ ที่เป็นของมหาวิทยาลัย ถนนก็สร้างให้ รั้วก็ร่นเข้ามาแล้ว มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องกำหนดขอบเขตเพื่อความเป็นระเบียบ ที่ดินที่ตัดมาทำเป็นถนนมหาวิทยาลัยก็จ่ายค่าชดเชยให้หมดแล้ว” อธิการบดีกล่าวในที่ที่สุด

● เลขาฯ ยงยุทธ ไร้ใจรอ

ต่อมาเมื่อวันที่ 26 กันยายน 2547 เวลา 08.30 น. ชาวบ้าน น.ห้วยป่าพลู กว่า 100 คน ได้รวมตัวกันขึ้นอีกครั้งที่ถนนทางเข้ามหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เพื่อร่อนหนังสือร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อเลขาธิการนายกรัฐมนตรี นางยงยุทธ ดิยะไพรัช โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งนำโดย พ.ต.ท.เรวัต กัลยา หัวหน้า สก.๑ ย่อยบ้านคู่นำเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาดูแลอยู่ตลอดเวลา ซึ่งต่อมาเวลา 14.00 น. นายยงยุทธ ดิยะไพรัช ได้เดินทางมาถึงยังที่ชุมนุมประท้วงชาวบ้านต่างพากันนำพวงมาลัยไปมอบและยื่นหนังสือร้องเรียน ซึ่งนางยงยุทธ ได้รับไว้พร้อมกับพูดคุยกับชาวบ้านถึงกรณีปัญหาดังกล่าว จากนั้นได้นำตัวแทนชาวบ้านจำนวน 5 คน เดินทางมาพบกับ นายศรีพรหม หอมยก รองผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย ที่โรงแรมลิตเติ้ลคิก นายยงยุทธ และนายศรีพรหม ได้ลงมาพบกับตัวแทนชาวบ้านที่เดือดร้อน โดยนายยงยุทธ ได้มอบหมายให้นายศรีพรหม นำเรื่องที่ชาวบ้านเดือดร้อน เข้าหาหรือหาทางแก้ไขกับทางอธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง โดยนายยงยุทธ ได้กล่าวว่าเรื่องที่มหาวิทยาลัยเป็นห่วงเรื่องอุบัติเหตุก็เป็นเรื่องที่ถูกต้องแต่เมื่อมีการแก้ไขปัญหาคือเหตุแล้วชาวบ้านเดือดร้อนก็ต้องแก้ไขกันใหม่โดยที่ยังไงก็ได้ทำให้อุบัติเหตุลดลงและชาวบ้านไม่เดือดร้อน และหากชาวบ้านยังไม่ได้รับการชี้แจง ที่น่าพึงพอใจจากอธิการบดีมหาวิทยาลัยในวันที่ 4 ตุลาคม 2547 นี้ คนจะเดินทางมาดำเนินการเอง นายยงยุทธ กล่าวในที่ที่สุด

ทางด้านนายศรีพรหม หอมยก หลังจากที่ได้รับเรื่องร้องเรียนแล้ว ได้รับปากกับชาวบ้านว่า ภายหลังจากที่อธิการบดีมหาวิทยาลัย กลับมาจากราชการที่กรุงเทพมหานคร จะได้เรียกตัวแทนชาวบ้านเข้าหารือถึงเรื่องที่เกิดขึ้นอีกครั้ง โดยในครั้งนั้น จะได้มีการหาข้อสรุปถึงเรื่องที่เกิดขึ้น และมีการทบทันท์ไว้เป็นลายลักษณ์อักษรด้วยเพื่อความสบายใจของชาวบ้าน และเร่งดำเนินการให้เร็วที่สุด นายศรีพรหม กล่าว